

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2818/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Јавног комуналог предузећа „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Душанка Мићин адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Тепић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1883/19 од 09.12.2020. године, у седници већа одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1883/19 од 09.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1883/19 од 09.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основог суда у Новом Саду П 496/2019 од 13.03.2019. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, одржано на снази решење јавног извршитеља Живана Милинова И.Ивк. ../18 до 05.12.2018. године и тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 13.644,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1883/19 од 09.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 496/2019 од 13.03.2019. године тако што је укинута решење јавног извршитеља Живана Милинова бр. И.Ивк- ../2018 од 05.12.2018. године, тужбени захтев одбијен и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 17.100,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП, као изузетно дозвољеној.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно је да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер из навода ревизије произилази да се подноси због повреде процесних правила - битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не представља законске разлоге за изјављивање посебне ревизије. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што такође није разлог прописан чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији. Ревизијом се не указује на разлоге прописане наведеним чланом због којих би ревизија била изузетно дозвољена или на постојање другачијих одлука донетих у истој или сличној чињеничноправној ситуацији, што би указивало на потребу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.01.2019. године за исплату новчаног потраживања у износу од 81.104,57 динара, о којем је одлучено нижестепеним одлукама.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. ЗПП да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спорова није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да је предмет спора новчано потраживање чија вредност не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, одлука у овој правној ствари донета у спору мале вредности у коме сходно цитираним законским одредбама није дозвољена ревизија. С обзиром да је у овој врсти спора искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија

није дозвољена ни због преиначења првостепене пресуде на основу члана 403.став 2. тачка 2. ЗПП, па је ревизија тужиоца оцењена неоснованом.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић